РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

за ратифициране на Изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата

Член единствен. Ратифицира Изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата.

Заключителна разпоредба

Параграф единствен. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник".

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …… 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Изменението от Доха на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата

С изменението от Доха, прието на 18-ата Конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата в Доха, Катар, през декември 2012 г., се установява втори период на задължения по Протокола, който започва на 1 януари 2013 г. и завършва на 31 декември 2020 г. Въвеждат се правно обвързващи задължения за намаляване на емисиите за страните, изброени в Приложение Б на Протокола от Киото, както и някои допълнителни изменения в текста на Протокола от Киото, които трябва да бъдат изпълнявани през втория период на задължения.

На международно равнище изменението от Доха ще влезе в сила, когато бъде ратифицирано от три четвърти от страните по Протокола от Киото (тоест 144 от 192 страни). Официалното влизане в сила на Изменението от Доха е важна цел на Европейския съюз (ЕС) с оглед постигане на поетите ангажименти от ЕС на международната сцена.

Ратификацията на изменението от Доха на Протокола от Киото от всяка държава – членка на ЕС, е необходимо условие за последваща ратификация на този законодателен акт от страна на ЕС.

С ратификацията на изменението от Доха за Република България ще бъде официално приложима позитивната международна правна уредба относно изпълнението на задълженията на страната ни за намаляване на емисиите на парникови газове в периода до 2020 г.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 11 ноември 2014 г.
(OR. en)

10400/14
ADD 1

LIMITE

CLIMA 60
ENV 492
ENER 207
ONU 74
FORETS 56
TRANS 293
IND 175
FISC 90

PUBLIC

Междуинституционално досие:
2013/0376 (NLE)

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: Изменение от Доха на Протокола от Киото

Превод

ИЗМЕНЕНИЕ ОТ ДОХА НА ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО

ЧЛЕН 1

Изменение

А. Приложение Б към Протокола от Киото

Следната таблица заменя таблицата в приложение Б към Протокола:

1	2	3	4	5	6
Страна	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2008–2012 г.) (процент спрямо базова година или период)	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2013–2020 г.) (процент спрямо базова година или период)	Референтна година[1]	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2013–2020 г.) (изразено като процент спрямо референтната година)[1]	Ангажименти за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (процент спрямо референтната година)[2]
Австралия	108	99,5	2000	98	–5 до –15 % или –25 %[3]
Австрия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Беларус[5]*		88	1990	не е прил.	–8 %
Белгия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
България*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Хърватия*	95	80[6]	не е прил.	не е прил.	–20 %/–30 %[7]
Кипър		80[4]	не е прил.	не е прил.	
Чешка република*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Дания	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Естония*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Европейски съюз	92	80[4]	1990	не е прил.	–20 %/–30 %[7]
Финландия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Франция	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Германия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Гърция	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Унгария*	94	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Исландия	110	80[8]	не е прил.	не е прил.	
Ирландия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Италия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Казахстан*		95	1990	95	–7 %
Латвия*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Лихтенщайн	92	84	1990	84	–20 %/–30 %[9]
Литва*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Люксембург	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Малта		80[4]	не е прил.	не е прил.	
Монако	92	78	1990	78	–30 %
Нидерландия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	

1	2	3	4	5	6
Страна	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2008–2012 г.) (процент спрямо базова година или период)	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2013–2020 г.) (процент спрямо базова година или период)	Референтна година[1]	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2013–2020 г.) (изразено като процент спрямо референтната година)[1]	Ангажименти за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (процент спрямо референтната година)[2]
Норвегия	101	84	1990	84	–30 % до –40 %[10]
Полша*	94	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Португалия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Румъния*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Словакия*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Словения*	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Испания	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Швеция	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	
Швейцария	92	84,2	1990	не е прил.	–20 % до –30 %[11]
Украйна*	100	76[12]	1990	не е прил.	–20 %
Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	92	80[4]	не е прил.	не е прил.	

Страна	Количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (2008–2012 г.) (процент спрямо базова година или период)
Канада[13]	94
Япония[14]	94
Нова Зеландия[15]	100
Руска федерация[16]*	100

Съкращение: не е прил. = не е приложимо.

* Страни, които са в процес на преход към пазарна икономика.

Всички бележки под линия по-долу, с изключение на бележки под линия 1, 2 и 5, са предоставени чрез съобщения от съответните страни.

[1] Референтната година може да се използва като незадължителна от дадена страна за нейни собствени цели, с оглед изразяване на нейното количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите (QELRC) като процент от емисиите спрямо посочената година, който не е правно обвързващ в международен план по Протокола от Киото, в допълнение към посочването на нейното(ите) QELRC спрямо базовата година във втората и третата колона на тази таблица, които са правно обвързващи в международен план.

[2] Допълнителна информация относно тези ангажименти може да бъде намерена в документи FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 и FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 и Add.2.

[3] QELRC на Австралия в рамките на втория период на задължения по Протокола от Киото е в съответствие с постигането от Австралия на нейната безусловна цел до 2020 г., възлизаща на 5 процента под равнищата от 2000 г. Австралия си запазва възможността на по-късен етап, ако бъдат изпълнени определени условия, да премине в рамките на целта си за 2020 г. от 5 на 15 или 25 процента под равнищата от 2000 г. Тази референция запазва статута на посочените ангажименти, поети в рамките на споразуменията от Канкун, и не представлява ново правно обвързващо задължение по настоящия Протокол или правилата, реда и условията, свързани с него.

[4] QELRC на Европейския съюз и неговите държави членки в рамките на втори период на задължения по Протокола от Киото се основават на разбирането, че ще бъдат изпълнени съвместно от Европейския съюз и неговите държави членки, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото. QELRC не засягат последващото уведомяване от Европейския съюз и неговите държави членки за споразумение за съвместно изпълнение на техните задължения в съответствие с разпоредбите на Протокола от Киото.

[5] Добавена в приложение Б чрез изменение, прието по силата на Решение 10/CMP.2. Това изменение все още не е влязло в сила.

[6] QELRC на Хърватия в рамките на втори период на задължения по Протокола от Киото се основава на разбирането, че тя ще изпълни своето QELRC съвместно с Европейския съюз и неговите държави членки, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото. Вследствие на това присъединяването на Хърватия към Европейския съюз няма да засегне нейното участие в такова споразумение за съвместно изпълнение съгласно член 4, нито нейното QELRC.

[7] Като част от глобално и всеобхватно споразумение за периода след 2012 г. Европейският съюз изтъква отново своето предложение да постигне до 2020 г. 30-процентно намаление спрямо равнищата от 1990 г., при условие че други развити страни поемат задължение за подобни намаления на емисиите и развиващите се страни допринасят по подходящ начин съобразно своите отговорности и съответни възможности.

[8] QELRC на Исландия в рамките на втори период на задължения по Протокола от Киото се основава на разбирането, че нейното задължение ще бъде изпълнено съвместно с Европейския съюз и неговите държави членки, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото.

[9] QELRC, представено в третата колона, се отнася до цел за намаляване на емисии с 20 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 1990 г. Лихтенщайн ще разгледа възможност за по-значително намаляване на емисиите до 30 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 1990 г., при условие че други развити страни поемат задължение за подобни намаления на емисиите и по-напредналите развиващи се страни допринасят по подходящ начин съобразно своите отговорности и съответни възможности.

10 QELRC на Норвегия от 84 е в съответствие с нейната цел за 30-процентно намаляване на емисиите до 2020 г. в сравнение с 1990 г. Ако може да допринесе за глобално и всеобхватно споразумение, с което държави, които са с големи емисии, постигнат споразумение за намаляване на емисиите, съответстващо на целта от 2 °C, Норвегия ще премине към равнище на намаление от 40 процента за 2020 г. спрямо равнищата от 1990 г. Тази референция запазва статута на посочените ангажименти, поети в рамките на споразуменията от Канкун, и не представлява ново правно обвързващо задължение по настоящия Протокол.

11 QELRC, представено в третата колона от тази таблица, се отнася до цел за намаляване на емисии с 20 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 1990 г. Швейцария ще разгледа възможностите за по-значително намаляване на емисиите до 30 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 1990 г., при условие че други развити страни поемат задължение за подобни намаления на емисиите и развиващите се страни допринасят по подходящ начин съобразно своите отговорности и възможности в съответствие с целта от 2 °C. Тази референция запазва статута на ангажимента, поет в рамките на споразуменията от Канкун, и не представлява ново правно обвързващо задължение по настоящия Протокол или правилата, реда и условията, свързани с него.

12 Следва да е пълно пренасяне и не се приема никакво анулиране или ограничение на използването на тази законно придобита суверенна собственост.

13 На 15 декември 2011 г. депозитарят получи писмено уведомление за оттеглянето на Канада от Протокола от Киото. Това поражда действие за Канада на 15 декември 2012 г.

14 В съобщение от 10 декември 2010 г. Япония посочи, че не възнамерява да поема задължения по втория период на задължения по Протокола от Киото след 2012 г.

15 Нова Зеландия остава страна по Протокола от Киото. Тя ще си постави количествена цел за намаляване на емисиите от всички отрасли на икономиката по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата в периода от 2013 до 2020 г.

16 В съобщение от 8 декември 2010 г., получено от Секретариата на 9 декември 2010 г., Руската федерация посочи, че не възнамерява да поема количествено задължение за ограничаване или намаляване на емисиите за втория период на задължения.

Б. Приложение А към Протокола от Киото

Следният списък заменя списъка под заглавието „Парникови газове“ в приложение А към Протокола:

Парникови газове

Въглероден диоксид (CO2)
Метан (CH4)
Диазотен оксид (N2O)
Флуоровъглеводороди (HFC)
Перфлуоровъглероди (PFC)
Серен хексафлуорид (SF6)
Азотен трифлуорид (NF3)[1]

В. Член 3, параграф 1а

След член 3, параграф 1 от Протокола се вмъква следният параграф:

1а. Страните, включени в приложение I, осигуряват поотделно или заедно техните съвкупни антропогенни емисии на парникови газове, изброени в приложение А, изразени като еквивалент на въглероден диоксид, да не превишават предписаните им количества, изчислени съгласно техните количествени задължения за ограничаване и намаляване на емисиите, записани в третата колона на таблицата, съдържаща се в приложение Б, и в съответствие с разпоредбите на настоящия член, с оглед намаляване на техните общи емисии на такива газове с поне 18 % под равнищата от 1990 г. в периода на задължения от 2013 г. до 2020 г.

[1] Прилага се само от началото на втория период на задължения.

Г. Член 3, параграф 1б

След член 3, параграф 1а от Протокола се вмъква следният параграф:

1б. Дадена страна, включена в приложение Б, може да предложи корекция за намаляване на записания в третата колона в приложение Б процент на своето количествено задължение за ограничаване и намаляване на емисиите, записано в третата колона на таблицата, съдържаща се в приложение Б. Предложението за такава корекция се съобщава на страните от Секретариата поне три месеца преди заседанието на Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по настоящия Протокол, на което това предложение се предлага за приемане.

Д. Член 3, параграф 1в

След член 3, параграф 1б от Протокола се вмъква следният параграф:

1в. Корекция, предложена от страна, включена в приложение I, да увеличи амбицията на своето количествено задължение за ограничаване и намаляване на емисиите в съответствие с член 3, параграф 1б по-горе, се счита за приета от Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по настоящия Протокол, освен ако над три четвърти от присъстващите и гласуващи страни направят възражение срещу приемането. Приетата корекция се съобщава от Секретариата на депозитаря, който я изпраща до всички страни, и влиза в сила на 1 януари в годината, следваща съобщението от депозитаря. Такива корекции са задължителни за страните.

Е. Член 3, параграф 7а

След член 3, параграф 7 от Протокола се вмъква следният параграф:

7а. През втория период на количествени задължения за ограничаване и намаляване на емисиите, от 2013 г. до 2020 г., предписаното количество за всяка страна, включена в приложение I, е равно на записания за нея в третата колона на таблицата, съдържаща се в приложение Б, процент от съвкупните ѝ антропогенни емисии на парникови газове, посочени в приложение А, изразени в еквивалент на въглероден диоксид, за 1990 г. или базовата година или период, определени съгласно параграф 5 по-горе, умножен по осем. С цел изчисляване на предписаните им количества страните, включени в приложение I, за които промените в земеползването и горското стопанство представляват нетен източник на емисии на парникови газове през 1990 г., включват в емисиите си за базовата 1990 г. или период съвкупните си антропогенни емисии, изразени в еквивалент на въглероден диоксид, по източници минус поглъщанията по поглътители през 1990 г. в резултат на промени в земеползването.

Ж. Член 3, параграф 7б

След член 3, параграф 7а от Протокола се вмъква следният параграф:

7б. Всяка положителна разлика между предписаното количество за втория период на задължения за страна, включена в приложение I, и средните годишни емисии за първите три години от предходния период на задължения, умножена по осем, се прехвърля към партидата за анулирани единици на тази страна.

3. Член 3, параграф 8

В член 3, параграф 8 от Протокола текстът:
изчислението, посочено в параграф 7 по-горе

се заменят със следния текст:
изчисленията, посочени в параграфи 7 и 7а по-горе

И. Член 3, параграф 8а

След член 3, параграф 8 от Протокола се вмъква следният параграф:

8а. Всяка страна, включена в приложение I, може да използва 1995 г. или 2000 г. като своя базова година за азотен трифлуорид за целите на изчислението, посочено в параграф 7а по-горе.

Й. Член 3, параграфи 12а и 12б

След член 3, параграф 12 от Протокола се вмъква следният параграф:

12а. Всички единици, генерирани от пазарни механизми, които трябва да бъдат установени съгласно Конвенцията или нейните инструменти, могат да се използват от страните, включени в приложение I, с оглед последните да бъдат подпомогнати при изпълнението на техните количествените задължения за ограничаване и намаляване на емисиите по член 3. Всички такива единици, които дадена страна придобива от друга страна по Конвенцията, се добавят към предписаното количество на придобиващата страна и изваждат от количеството единици, държани от прехвърлящата страна.

12б. Конференцията на страните, служеща като заседание на страните по настоящия Протокол, гарантира, че, когато единици от одобрени дейности по пазарни механизми, посочени в параграф 12а по-горе, се използват от страните, включени в приложение I, с оглед последните да бъдат подпомогнати при изпълнението на техните количествените задължения за ограничаване и намаляване на емисиите по член 3, дял от тези единици се използва за покриване на административните разходи, както и за подпомагане на страни, които са развиващи се страни и които са особено уязвими от неблагоприятните въздействия от изменението на климата, да покрият разходите за адаптиране, ако тези единици са придобити съгласно член 17.

К. Член 4, параграф 2

След края на първото изречение от член 4, параграф 2 от Протокола се добавя следният текст:

, или на датата на депозиране на техните документи за приемане на всяко изменение на приложение Б съгласно член 3, параграф 9

Л. Член 4, параграф 3

В член 4, параграф 3 от Протокола текстът:
, параграф 7

се заменя със следния текст:

за които се отнасят

ЧЛЕН 2

Влизане в сила

Настоящото изменение влиза в сила в съответствие с членове 20 и 21 от Протокола от Киото.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Уведомление относно условията на споразумението за съвместно изпълнение на задълженията на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия съгласно член 3 от Протокола от Киото, приети на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на на ООН по изменение на климата, служеща като заседание на страние по Протокола от Киото в Доха, с Решение 1/CMP.8, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото

1. Членове на споразумението

Европейският съюз, неговите държави членки и Република Исландия, всички от които са страни по Протокола от Киото, са членове на настоящото споразумение („членовете“) Следните държави понастоящем са държави — членки на Европейския съюз:

Кралство Белгия, Република България, Чешка република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френска република, Република Хърватия, Италианска република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Велико херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалска република, Румъния, Република Словения, Словашка република, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Исландия е член на настоящото споразумение по силата на Споразумението между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Исландия, от друга страна, относно участието на Исландия в съвместното изпълнение на задълженията на Европейския съюз, неговите държави членки и Исландия за втория период на задължения по Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата .

2. Съвместно изпълнение на задълженията по член 3 от Протокола от Киото ЗА ВТОРИЯ ПЕРИОД НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ по Протокола от Киото

В съответствие с член 4, параграф 1 от Протокола от Киото членовете ще изпълняват задълженията си по член 3 от него, както следва:

– В съответствие с член 4, параграфи 5 и 6 от Протокола от Киото членовете ще гарантират, че в държавите членки и в Исландия общата сума от изразените в еквивалент на въглероден диоксид съвкупни антропогенни емисии на парниковите газове, изброени в приложение А към Протокола от Киото, не надвишава съвместното им предписано количество.

– Прилагането на член 3, параграф 1 от Протокола от Киото за емисиите на парникови газове от въздушния и морския транспорт за държавите членки и Исландия се основава на подхода на Конвенцията за включване само на емисиите от вътрешни полети и вътрешен морски транспорт в целите на страните. Подходът на Европейския съюз по отношение на втория период на задължения по Протокола от Киото ще остане същият като този по отношение на първия период на задължения, като се има предвид, че след Решение 2/CP.3 не беше постигнат напредък при разпределението на посочените емисии в целите на страните. Това не засяга строгостта на задълженията на Европейския съюз съгласно пакета от документи за климата и енергетиката, които остават непроменени. Това не засяга също така необходимостта да се вземат мерки относно емисиите на такива газове от авиационно и корабно гориво.

– Всеки член може да увеличи своето равнище на амбиция чрез прехвърляне на предписани емисионни единици, единици редуцирани емисии или сертифицирани единици редуцирани емисии към партида за анулирани квоти, установена в националния му регистър. Членовете ще представят съвместно информацията, която се изисква по параграф 9 от решение 1/CMP.8, и съвместно ще правят предложения за целите на член 3, параграфи 1б и 1в от Протокола от Киото.

– Членовете ще продължават да прилагат индивидуално разпоредбите на член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола от Киото и договорените в съответствие с тях решения.

– Общите емисии на членовете от базовата година ще са равни на сумата от емисиите в съответните базови години, приложими за всяка държава членка и за Исландия.

– Ако земеползването, промените в земеползването и горското стопанство са представлявали нетен източник на емисии на парникови газове през 1990 г. за която и да е държава членка или Исландия, съответният член, в съответствие с член 3, параграф 7а от Протокола от Киото, включва в своята базова година или период на емисии изразените в еквивалент на въглероден диоксид съвкупни антропогенни емисии по източници минус отстранените количества от поглътители през базовата година или период, причинени от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство, за целите на изчисляването на съвместното предписано количество на членовете, определено в съответствие с член 3, параграфи 7а, 8 и 8а от Протокола от Киото.

– Изчислението съгласно член 3, параграф 7б от Протокола от Киото се прилага по отношение на съвместното предписано количество за втория период на задължения за членовете, определено в съответствие с член 3, параграфи 7а, 8 и 8а от Протокола от Киото, и сумата от средните годишни емисии, предизвикани от членовете през първите три години от първия период на задължения, умножена по осем.

– В съответствие с решение 1/CMP.8, единици от количествата от резерва за излишък от предходен период на даден член могат да бъдат използвани за изтегляне по време на допълнителния период за изпълнение на задълженията за втория период на задължения до степента, до която емисиите на този член по време на втория период на задължения надвишават съответните предписани количества за този период в настоящото уведомление.

3. Съответни равнища на емисии, разпределени на членовете на споразумението

Задълженията за количествено ограничаване и намаляване на емисиите за членовете, посочено в третата колона от приложение Б към Протокола от Киото, е 80 %. Съвместното предписано количество за членовете за втория период на задължения ще бъде определено в съответствие с член 3, параграфи 7а, 8 и 8а от Протокола от Киото, и неговото изчисление ще бъде улеснено от доклада, представен от Европейския съюз съгласно параграф 2 от решение 2/CMP.8.

Съответните равнища на емисии на членовете са, както следва:

– Равнището на емисии на Европейския съюз е разликата между съвместното предписано количество на членовете и сумата от равнищата на емисии на държавите членки и Исландия. Неговото изчисляване ще бъде улеснено от доклада, представен съгласно параграф 2 от решение 2/CMP.8.

– Съответните равнища на емисии на държавите членки и Исландия в съответствие с член 4, параграфи 1 и 5 от Протокола от Киото са сборът от съответните суми, посочени в таблица 1 по-долу, и всички резултати от прилагането на член 3, параграф 7а, второ изречение от Протокола от Киото за дадената държава членка или Исландия.

Предписаните количества на членовете са равни на техните съответни равнища на емисиите.

Предписаното количество на Европейския съюз ще се приспада от емисиите на парникови газове от източници съгласно схемата на Европейския съюз за търговия с емисии, в която неговите държави членки и Исландия участват, доколкото тези емисии са обхванати по Протокола от Киото. Съответните предписани количества на държавите членки и Исландия обхващат емисиите на парникови газове по източници и по отстраняване от поглътители във всяка държава членка или Исландия от източници и поглътители, които не са обхванати от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО, с оглед подобряване и разширяване на схемата на Общността за търговия с квоти за емисии на парникови газове. Това включва всички емисии от източници и отстраняване от поглътители, обхванати от член 3, параграфи 3 и 4 от Протокола от Киото, както и всички емисии на азотен трифлуорид (NF_3) в рамките на Протокола от Киото.

Всеки член по това споразумение докладва отделно за емисиите, обхванати от съответното му предписано количество, по източници и по отстраняване от поглътители.

Таблица 1: Равнища на емисиите на държавите членки и Исландия (преди прилагането на член 3, параграф 7а) в тонове еквивалент на въглероден диоксид за втория период на задължения по Протокола от Киото

Белгия	584 228 513
България	222 945 983
Чешка република	520 515 203
Дания	269 321 526
Германия	3 592 699 888
Естония	51 056 976
Ирландия	343 467 221
Гърция	480 791 166
Испания	1 766 877 232
Франция	3 014 714 832
Хърватия	162 271 086
Италия	2 410 291 421
Кипър	47 450 128
Латвия	76 633 439
Литва	113 600 821
Люксембург	70 736 832
Унгария	434 486 280
Малта	9 299 769
Нидерландия	919 963 374
Австрия	405 712 317
Полша	1 583 938 824
Португалия	402 210 711
Румъния	656 059 490
Словения	99 425 782
Словакия	202 268 939
Финландия	240 544 599
Швеция	315 554 578
Обединено кралство	2 743 362 625
Исландия	15 327 217

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,
НАПРАВЕНА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 24, ПАРАГРАФ 3 ОТ ПРОТОКОЛА ОТ КИОТО

Следните държави са понастоящем държави — членки на Европейския съюз: Кралство Белгия, Република България, Чешка република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френска република, Република Хърватия, Италианска република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Велико херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалска република, Румъния, Република Словения, Словашка република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Европейският съюз декларира, че съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 и член 191 от него, той разполага с компетентност за сключване на международни споразумения и за изпълнение на задълженията, произтичащи от тях, с което допринася за постигане на следните цели:

– опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда;
– защита на здравето на хората;
– разумно и рационално използване на природните ресурси;
– насърчаване, на международно равнище, на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда, и по-специално борбата с изменението на климата.

Европейският съюз декларира, че неговото количествено задължение за намаляване на емисиите за втория период на задължения по Протокола от Киото (2013—2020 г.) ще бъде изпълнено чрез действия на Европейския съюз и неговите държави членки в рамките на съответната им компетентност. Правно обвързващите актове за изпълнение на неговото задължение, които обхващат въпросите, уредени с Протокола от Киото, изменен с изменението от Доха, вече са в сила.

Европейският съюз ще продължи да предоставя редовно информация относно релевантните правни инструменти на Европейския съюз в рамките на допълнителната информация, включена в националното му съобщение, представяно съгласно член 12 от Конвенцията, за да докаже спазването на задълженията си по Протокола от Киото, в съответствие с член 7, параграф 2 от него и с насоките съгласно него.